

MILK-NEWS

<http://www.europeanmilkboard.org>

Nieuwsbrief juli

Beste melkveehouders, beste geïnteresseerde,

Luxemburg, Brussel, St-Hilaire-du-Harcouet, Tsjechische snelwegen – op vele plaatsen in Europa komen momenteel melkveehouders bijeen. Deze acties hebben altijd ten minste drie doelen. Om te beginnen hebben ze tot doel om het grote publiek over de situatie van de melkproducenten te informeren. In vele landen zijn consumenten en representanten van de media inmiddels op de hoogte dat er iets mis is met de productieprijzen. Denkend aan melkveebedrijven, komt bij velen het bedrag van 40 cent en de noodzaak van volumeregeling naar voren. Verder zijn de acties natuurlijk bedoeld om de druk op de politiek te verhogen, om de melkpolitiek in te richten en om te vormen met als uiteindelijk doel een duurzame en breedscalige melkproductie. Kostendekkende melkprijzen zijn bepalend voor de toekomst van de melkproductie in Europa.

De acties hebben op dit moment nog een veel grotere betekenis: De melkproducenten komen op voor hun belangen en mobiliseren zich met collega's uit de andere Europese landen voor de gemeenschappelijke zaak. Ze ontmoeten de collega's die eveneens een lange reis gemaakt hebben en ervaren ook hun vastberadenheid om tot actie over te gaan, zelfs wanneer de situatie nog moeilijker zou worden. Nadat de collega's elkaar tijdens demonstraties persoonlijk hebben leren kennen, zullen ze gemeenschappelijk optreden.

Op 14 juli zullen in Straatsburg vele Europese melkproducenten bijeenkomen voor het nieuwgekozen Europese Parlement om nog eens de dringende noodzaak te presenteren van een handelend optreden van de politiek voor wat betreft de zuivelmarkt en voor het doen van concrete voorstellen voor het oplossen van de bestaande problematiek. Op 6 juli zijn Franse melkproducenten vanuit het westen van Frankrijk met hun tractoren op weg gegaan om op tijd in Straatsburg aan te komen. Enkelen van hen waren ook al aanwezig bij de manifestaties van 1.500 melkproducenten in Bretagne en Normandië. Sommigen hebben een bord opgehangen aan de poort van hun bedrijf met daarop de tekst: 'Binnenkort melkstaking en gratis melkverstrekking'.

De volgende woensdag al, op 8 juli, wordt de ledenvergadering gehouden van de European Milk Board. Hier zullen belangrijke beslissingen genomen worden met betrekking tot de acties die de melkproducenten in Europa de komende weken en maanden zullen gaan voeren.

Hierbij staat een snelle verbetering van melkprijzen centraal, evenals het leggen van de basis voor een systeem waarin de melkproducenten zelfstandig hun product op de markt kunnen brengen. Dit systeem moet de melkveehouders en daarmee de gehele zuivelsector in Europa perspectieven bieden voor de korte en de lange termijn.

Ik wens u veel leesplezier,
met hartelijke groet,
Sonja Korspeter
(algemeen manager EMB)

Intocht in Brussel

Een bijzondere ontvangst. Toen de staatshoofden en regeringsleiders van de EU op 18 juni naar Brussel trokken voor hun tweedaagse topconferentie – stonden tweeduizend melkproducenten met meer dan 1.000 tractoren al op hen te wachten.

Muziek uit de radio, knorrige chauffeurs en het zicht door de voorruit op ontelbare auto's voor u, die ook vast zitten in het verkeer. Wie op 18 en 19 juni in Brussel onderweg was met auto of bus, had alle tijd om zijn aandacht te besteden aan de muziek, het uitzicht of zijn medepassagiers. Op deze dagen waren de reistijden langer dan normaal, omdat de tractoren van de European Milk Board (EMB) de straten van de stad geblokkeerd hielden. Ruim 2.000 melkveehouders, met name uit Duitsland, België, Nederland en Luxemburg waren met meer dan 1.000 tractoren naar de Belgische hoofdstad gekomen. Zie riepen de vergaderende EU-staatshoofden ertoe op om vijf procent van het melkquotum onmiddellijk te bevrozen en de wissels om te zetten om op lange termijn tot een functionele en flexibele volumeregeling te komen. Enkele van de melkproducenten waren vijf dagen onderweg, waarbij ze met hun tractoren 900 kilometers aflegden om op donderdag 18 juni in het Jubelpark in het hartje van Brussel hun tenten op te slaan.

Twee protestmanifestaties voor de deuren van het gebouw van de Europese Raad, waar de staatshoofden en regeringsleiders van de EU in vergadering bijeen waren, werden aangevuld met toespraken, berichten aangaande de catastrofale situatie van de melkproducenten en met de eisen die door de EMB gesteld worden. De noodzaak van een gemeenschappelijke Europese aanpak werd onderstreept door de president van de EMB, Romuald Schaber, de vicepresident Sieta van Keimpema, de president van de Belgische belangenvereniging Milcherzeuger Interessengemeinschaft (MIG) Erwin Schöpoges en door vertegenwoordigers van de Franse Organisation des producteurs de lait (OPL) en van de Via Campesina. De voorzitter van het Duitse agrarische samenwerkingsverband Arbeitsgemeinschaft bäuerliche Landwirtschaft (ABL) Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf prees de daadkracht van de melkproducenten voor het opzetten van een dergelijke manifestatie.

Alle aanwezige melkproducenten gaven actief gestalte aan deze Brusselse actie. Onder de blauwe lucht van de Europese hoofdstad werd gedurende deze twee dagen duidelijk hoe betrokken de afzonderlijke leden van de EMB-organisatie zijn. Hetzij door de liederen

gezongen door de Duitse boerinnen, die uiteindelijk door allen werden meegezongen, of door de spontane toespraken met megafoons, hoog vanaf de tractoren, oog in oog met de politie. Dit alles zonder een vooraf vastgesteld programma. De melkveehouders waren hier allen samengekomen om hun problemen aan hun regeringen voor te leggen. En dat hebben ze gedaan. Ieder met zijn eigen ideeën en zijn eigen inzet.

Het antwoord van de staatshoofden en regeringsleiders op deze protestdemonstratie viel erg mager uit. Er werden geen concrete maatregelen afgekondigd. Er werd slechts besloten om gedurende de komende twee maanden een marktanalyse uit te voeren. Tijdens de betoging riepen sprekers de Europese Commissie op om effectieve maatregelen in te zetten om de crisissituatie tegen te gaan. In elk geval erkenden de EU-staatshoofden tenminste de netelige situatie waarin de melkveehouders verkeren. Dit kon ook niet anders, aangezien ze door meer dan duizend tractoren met de neus op de feiten gedrukt werden.

Tijdens de tractortocht naar België ondervonden de melkveehouders met name van de bevolking van de afzonderlijke landen veel begrip en ondersteuning. Gedurende de dagenlange tocht kwam het tot gesprekken met consumenten, waarin deze zich geschokt uitlieten over de lage melkprijzen. Ondanks de verkeersproblemen, die ook in hun regio's niet uitbleven, zwaaiden veel mensen van de rand van de straat de boeren bemoedigend toe. Later in Brussel zakte een taxichauffeur in de file onderuit in zijn stoel en bromde: "Zij worden echt oneerlijk behandeld, die boeren. Smeerlapperij."

Silvia Däberitz, EMB

Luxemburg: De crisis overwinnen, niet verplaatsen

Op 22 juni, slechts enkele dagen na de grote demonstratie in Brussel, waren melkveehouders van de European Milk Board (EMB) ook in Luxemburg ter plaatse. Tegenover de pers en de vergaderende ministers van landbouw herhaalden zij nog eens hun eis voor een flexibele volumeregeling en een onmiddellijke bevrozing van vijf procent van het melkquotum.

Sieta van Keimpema, vicepresident van de EMB, sprak ook deze ochtend klare taal. Tijdens de persconferentie van de EMB in Luxemburg-Stad benadrukte zij de noodzaak van een richtingswijziging van de Europese politiek. "De strategie van de liberalisering gepaard met maatregelen zoals exportsubsidies moet gestopt worden. Wat nodig is, is een flexibele volumeregeling, zodat de prijs kostendekkend kan zijn." Ook Fredy de Martines van de Luxemburgse unie Lëtzebuurger Mëllechbaueren (LDB) gaf aan: "Met de flexibele volumeregeling eisen wij een verstandige politiek, die het de boeren toestaat te overleven."

De EMB was slechts één van de talrijke boerenorganisaties waarvan vertegenwoordigers deze dag, voor het conferentieoord van de EU-ministers van landbouw, met 1.000 tractoren en spandoeken demonstreerden tegen de huidige EU-landbouwpolitiek. Een belangrijk onderscheid echter met veel agrarische belangenverenigingen is de omvang van de politieke veranderingen, welke de EMB nastreeft. Waar, onder anderen, de Duitse boerenbond een

algehele afbouw van de bureaucratie eiste en vroeg om overbruggingshulp - daarbij met de eis voor omzetbevorderende maatregelen het concept van marktforming slechts zijdelings rakend - gaat het concept van de EMB veel verder. De liberalisering van de markt moet plaatsmaken voor een verstandige regulering van het volume, zodat voor zowel de consument als de melkveehouder eerlijke prijzen bereikt kunnen worden. Met behulp van de regulering van het volume moet een kostendekkende, marktconforme prijs de crisis werkelijk overwinnen en niet langer verder verplaatsen. Door subsidieregelingen of het vervroegd uitbetalen van de Europese bedrijfspremie, zoals geëist door boerenorganisaties, kan de rampzalige situatie niet worden opgelost. Deze maatregelen zijn slechts van kortstondige aard en zijn zelfs niet voldoende om de voortgaande opheffing van boerenbedrijven ook maar voor korte tijd af te remmen. Het doodbloeden van melkveehouderijen is alleen te stoppen door een diepingrijpende omwenteling in de Europese agrarische politiek. Dit vereist een culturomslag van de verantwoordelijke ministers van landbouw en van de Europese Commissie.

Silvia Däberitz, EMB

APLI – De Franse bond Association des Producteurs de lait indépendants stelt zich aan u voor

De bond APLI werd in december 2008 in het zuidwesten van Frankrijk opgericht. Uit een handjevol producenten, dat zich teweer stelde tegen de onderdrukking en de manipulaties, ontstond een nationale beweging, welke dankzij haar razendsnelle groei op de Franse melkmarkt een vaste factor geworden is waaraan niemand meer voorbij kan gaan.

De aandacht die we bij de hoogste instanties gewekt hebben, de altijd talrijke berichten in de media, de beduchtheid die onze vastberadenheid oproept en vooral de groeiende bewustwording welke wij op lokaal niveau voor de situatie van de melkprocent hebben gecreëerd, dragen ertoe bij dat de APLI als basisorganisatie van melkveehouders niet ver meer verwijderd is van het innemen van een sleutelpositie in het gehele systeem.

Deze mobilisatie van krachten, toenemend naarmate de situatie dringender wordt, is alleen gelukt dankzij de massale instemming met onze argumenten die wij vanuit de grote zuivelgebieden van ons land ontvangen.

De vastberadenheid van de Franse melkveehouders wordt duidelijk uit het gestaag stijgende aantal bezoekers van onze internetsite (www.apli.nationale.org), de volle zalen bij de dagelijks door heel Frankrijk plaatsvindende bijeenkomsten en de mobilisatie van krachten die het aantal leden bij de oprichting ver overstijgt.

De reden hiervoor is dat onze argumentatie eenvoudig en logisch is. Onze acties zijn rechtmatig en worden uitgevoerd in nauw overleg met de consument. In het APLI komen leden samen van elke organisatorische en politieke kleur en vanuit alle regio's.

Wij zijn voorstander van een terugkeer naar een marktconforme volumeregeling met een melkprijs, welke op basis van de productiekosten (momenteel € 0,40 / liter) wordt

geïndexeerd. Bovendien zijn wij tegen elke vorm van opgelegde contractuele binding door de zuivelfabrieken, de zogenaamde contractualisering.

Wij zijn ervan overtuigd, dat onze eisen op Europese schaal moeten worden uitgedragen. Om deze reden heeft het APLI zich bij de EMB aangesloten. Onze regeringen hebben een politiek en administratief Europa geschapen, om zo sterker te staan. De industrie en de financiële sector hebben zich verenigd om zo het economische Europa vorm te geven naar hun wensen en belangen.

Nu is het aan ons, de producenten aan de basis, om gezamenlijk met de consument vorm te geven aan het verenigde Europa van de mensen: een rechtvaardig en waarachtig Europa dat de mensen een gevoel van veiligheid biedt; het enig mogelijke Europa.

Het bestuur van het APLI

Veel acties in Frankrijk – een voorbeeld

SAINT-HILAIRE-DU-HARCOUET (Manche), 24 juni 2009 (AFP) – Tijdens een bijeenkomst op dinsdagavond in Saint-Hilaire-du-Harcouët stemden volgens de tweede burgemeester van de gemeente bijna 1.500 melkproducenten voor een Europese melkstaking als uiterste middel om een verhoging van de uitbetalingsprijs voor de melkveehouders af te dwingen. Nadat ze zich kort voor middernacht bij een stemming door handopsteken hadden uitgesproken voor een melkstaking, echter zonder hiervoor een datum vast te leggen, stonden de producenten op en zetten al klappend, het lied “Sta op, wanneer je melkboer bent” in. De bijeenkomst was belegd door de nationale bond van onafhankelijke melkproducenten (APLI).

Volgens de tweede burgemeester van de gemeente werd door 1.500 personen aan de samenkomst deel genomen. Een melkstaking houdt in dat men gewonnen melk weg laat lopen of gratis uitdeelt, om op deze manier de zuivelindustrie en de politiek onder druk te zetten zodat de prijzen stijgen. “Wanneer haar tijd gekomen is, kan niemand een bepaalde gedachte nog stoppen”, riep de Duitse producent Stefan Lehman onder luid applaus, nadat hij daarvoor aan de hand van cijfers had geprobeerd aan te tonen dat een melkstaking, gezien de huidige inkoopsprijzen, niet veel zou kosten. De Duitse melkproducent had in 2008 deelgenomen aan een tiendaagse melkstaking, zo verklaarde hij vanaf het podium, waarbij zes Europese landen betrokken waren, waaronder Duitsland, maar Frankrijk niet. “Wij hebben toen in twee maanden tijd het geld weer terug verdiend, dat wij tijdens de staking verloren hebben”, zo verklaarde het lid van de Bundesverbands Deutscher Milchviehhalter (BDM) voor de vergadering tegenover de AFP.

Voorzitter Pascal Massol van de bond APLI, waarbij zich sinds de oprichting in december 2008 al meer dan 600 nieuwe leden hebben aangesloten, riep de melkveehouders op om op hun landerijen borden te plaatsen met het opschrift: “Binnenkort wordt hier gestaakt en gratis melk verstrekt!”

“Wanneer jullie boeren uit het westen, het zwaargewicht van de Franse melkproductie, serieus in actie komen, dan volgt Frankrijk, dan volgt Europa”, zo voegde de melkproducent

uit Aveyrons nog toe.

“Niemand wil een melkstaking, maar de politiek dwingt ons ertoe“, vult de Belgische melkveehouder Erwin Schöpges aan. Net als alle andere sprekers op het podium maakt hij deel uit van de European Milk Board (EMB), een organisatie welke 40% van de Europese melkproductie omvat. “Wij moeten gezamenlijk optrekken en ermee stoppen elkaar in de verschillende landen de schuld voor de veel te lage melkprijs toe te schuiven. In Duitsland werd ons gezegd: “Kijk naar Frankrijk. De Fransen zijn rustig, zij zijn tevreden met de melkprijs“, zo meldt de Duitse melkproducent Stefan Lehman.

“Dit jaar moet Frankrijk de start maken, omdat Duitsland en Frankrijk gezamenlijk 50% van de Europese productie vertegenwoordigen“, zo sprak André Lefranc, coördinator van het APLI in het departement Manche, voor de zitting tegenover het AFP.

Persbureau Agence France Presse (AFP)

Snelwegblokkades in Tsjechië

Melkveehouders van de Tsjechische bond voor melkvee hebben op 29 juni met 2.000 voertuigen de Tsjechische snelwegen geblokkeerd. Volgens opgave van de organisatie werd het verkeer onder andere in de omgeving van Brno (snelweg Brno – Praag) en in Zuid-Bohemen, evenals op vier overige strategisch belangrijke punten, gemiddeld drie uur lang stilgelegd. De eisen van de Tsjechische bond voor melkvee waren gericht aan de nationale politiek en concentreerden zich rond de volgende drie punten:

1. Invoering van een minimumprijs voor melk
2. Het opzetten van een flexibele volumeregeling
3. Geen korting op het nationale landbouwbudget voor 2010

Hoewel de blokkades tot lange files leidden, was de houding van de bevolking ten opzichte van de eisen van de Tsjechische melkveehouders overwegend positief. In de laatste maanden zijn de protesten van de melkproducenten toegenomen. Zo gingen in april in het Oost-Europese land al meer dan 5.000 melkveehouders de straat op in het kader van de Europawijde actiedag van de European Milk Board (EMB).

Silvia Däberitz, EMB

Achtergrond van het Duitse melkfonds

Interview met Ulrich Jasper van het agrarische samenwerkingsverband Arbeitsgemeinschaft bäuerliche Landwirtschaft (ABL). “Gewoon een excuusmaatregel.”

In sommige landen bestaat een soort van mythische sfeer rondom het Duitse melkfonds. Kunt u uitleggen wat dit fonds betekent?

Het melkfonds belooft veel meer dan het kan waarmaken. Het fonds is dusdanig zwak dat het de rampzalige situatie op de melkmarkt nauwelijks iets teweer kan stellen. Het fonds ontstond in het kader van het debat rondom de Health Check 2008. De Duitse boerenbond en het

ministerie hadden gevraagd om de afschaffing van het melkquotum in het jaar 2015, maar ze stelden zich – in de openbaarheid tenminste – op tegen het voorstel van de Europese Commissie om te besluiten tot een verhoging van de quota in het jaar 2015. Als in een slechte deal verlangden zij voor hun instemming met de quotumverhoging geld, waarmee de negatieve effecten van de volumeverhoging op de melkprijs opgevangen konden worden. Dit zou, volgens hun eisen, nieuw geld van de EU moeten zijn. De uiteindelijke uitkomst was geen onafhankelijk melkfonds en al helemaal geen nieuw geld uit Brussel. De Europese Commissie maakte het uiteindelijk slechts mogelijk dat de geldelijke middelen uit de extra modulatie ook voor de melksector kon worden vrijgemaakt. Deze modulatie bestaat tot nu toe alleen in de oude EU-lidstaten. Ze houdt in dat de rechtstreekse betalingen aan de bedrijven volgens een vastgesteld percentage gekort wordt, om met het vrijkomende geld ontwikkelingsprogramma's voor landelijke gebieden (tweede zuil) te financieren. Dit modulatiepercentage loopt op van de huidige 5 procent naar 10 procent in 2013. Deze geldelijke middelen waren eigenlijk gereserveerd voor het stimuleren van nieuwe ontwikkelingen, zoals klimaatbescherming, duurzame energie en de verscheidenheid van dier- en plantensoorten. Nu heeft de EU de melksector simpelweg ook tot een "nieuwe ontwikkeling" uitgeroepen. Het zou alleen een misverstand zijn te denken dat het melkfonds de melkproducenten van voldoende middelen zou kunnen voorzien om de prijsproblemen te kunnen overwinnen. Hiervoor is het fonds niet geschikt. Bovendien stroomt het eerste geld evengoed pas in het jaar 2011 naar de bedrijven.

Door het melkfonds komt er dus geen extra geld vrij voor de landbouw in het algemeen, maar ontvangen de melkveehouders daardoor niet evengoed extra middelen?

Zeker, maar deze extra middelen zijn niet meer dan een klein druppeltje op een gloeiende plaat. Het verlies aan inkomen van de melkproducenten wordt hiermee in geen geval gecompenseerd. Een eenvoudig rekensommetje: wanneer men uitgaat van een jaargemiddelde van 15 cent prijsverlies per liter, dan komt men, bij een jaarlijkse productie in Duitsland van 28 miljoen ton melk, voor alle bedrijven uit op een gezamenlijk verlies van 4,3 miljard Euro. Echter komen aan modulatiemiddelen in Duitsland in het eerste jaar slechts 125 miljoen Euro binnen, wat minder dan een halve cent per liter is. Dit bedrag stijgt tot 2013 naar ongeveer 280 miljoen Euro, wat ook dan nog niet meer dan één cent per liter is. Daarbij komt nog dat dit bedrag niet uitsluitend voor de melksector bedoeld is, maar ook voor zaken als klimaatbescherming, de verscheidenheid van dier- en plantensoorten etc. Het melkfonds lost de problemen van de melkveehouders dus niet op. Een eerlijk prijsniveau kan uitsluitend door marktwerking worden bereikt met behulp van een flexibele volumeregeling.

Wanneer de Duitse melkveehouders er niet effectief mee kunnen worden gesteund, welke belangen dient het melkfonds dan?

Het was uitsluitend bedoeld als excuusmaatregel en meer is het ook niet geworden. Wanneer de melkveehouders in de openbaarheid treden om aan te geven hoezeer zij in hun voortbestaan bedreigd worden door de quotumverhoging en de daarmee samenhangende melkprijzen, dan wijst de politiek erop dat de sector toch geld ontvangt. Het grote publiek denkt dan dat er toch iets voor de melkboeren gedaan wordt. In de eerste plaats is het dus gewoon een afleidingsmanoeuvre.

Een klein aantal melkveehouders zal ook op beperkte schaal van het geld kunnen profiteren.

Het grootste deel van de gelden gaat naar de investeringsfondsen. Maar daaraan zullen in de komende vier jaren, gedurende welke het geld zal stromen, hooguit 10 procent van de Duitse melkveehouderijen kunnen deelnemen – daarna is het geld op. Voor het niveau van de melkprijs op de markt echter heeft dit weer negatieve gevolgen. Want het stimuleren van investeringen vormt een prikkel voor de uitbreiding van het volume. Waardoor de prijsdruk op de markt gehandhaafd blijft.

Weliswaar is het geld uit het fonds niet voldoende om de melksector te stabiliseren, voor het oorspronkelijke doel – de landelijke ontwikkeling – gaan toch belangrijke financiën verloren. Welke gevolgen heeft dit voor de zogenaamde nieuwe ontwikkelingen, zoals bijvoorbeeld voor de klimaatbescherming, duurzame energie en verscheidenheid van dier- en plantensoorten?

Wanneer onvoldoende geld wordt geïnvesteerd in deze onderwerpen, zullen ze verder als onopgeloste uitdagingen blijven bestaan.

Hoe ziet u de toekomst van de agrarische sector in de EU?

Binnen de EU ontwikkelen de prioriteiten zich en verschuiven deze. Staten zoals Groot-Brittannië, Zweden, Denemarken en Nederland dringen erop aan het financiële aandeel van de agrarische sector aanmerkelijk te reduceren en daarvoor meer te investeren in andere sectoren zoals onderwijs, wetenschap en industrie. De strijd om de EU-begroting voor de jaren na 2013 is al begonnen. Nu al is te voorzien dat er een nivellering zal plaatsvinden van de landbouw gelden tussen de oude en nieuwe lidstaten van de EU. Maar ik waarschuw de Oost-Europese collega's niet te hopen dat deze nivellering op het huidige niveau van de oude lidstaten zal plaatsvinden. Het zal moeilijk genoeg worden om het totale budget te handhaven, uitgebreid zal zij zeker niet worden. Het is daarom zeer aan te raden om niet alleen in te zetten op geld van de EU, maar om minstens zo hard te werken aan een rechtvaardig inkomen met behulp van de markt. Dit zal niet lukken zolang de markt verder georiënteerd is op de belangen van de exportindustrie. De melkveehouders hebben daarentegen veel meer belang bij de mogelijkheid tot een flexibele volumeregeling te komen. Op deze manier kan voor een waardevol product als melk weer een passende en eerlijke prijs worden verkregen.

Meneer Jasper, hartelijk dank voor dit gesprek.

Silvia Däberitz, EMB